ANUNȚURI

Săptămâna trecută s-au împlinit patru ani de la trecerea la Domnul a celei mai în vârstă surorii, **Grațiela-Rodica** (mama Luciei-Carmen). Dumnezeu să-i dea odihnă!

ȘTIRI

• Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a aniversat joi **48 de ani de arhierie**. El a primit hirotonia episcopală în data de 8 februarie 1976, la Catedrala din Timișoara. (sursa*: arhiepiscopiaaradului.co*)

• În perioada 1 februarie – 30 iunie, Patriarhia Română organizează **concursul „Icoana ortodoxă – lumina credinței”.** Participanții se vor putea înscrie în concurs la fiecare din următoarele secțiuni: a) icoană pe lemn b) miniatură c) proiect desenat. (sursa*: basilica.ro*)

• Luni a început montarea **icoanei Pantocrator** în turla principală a Catedralei Naționale. Realizarea mozaicului a durat peste 6 luni de zile și au fost folosite 2.400 de kilograme de piese. Reprezentarea iconografică se întinde pe o suprafață de peste 150 de metri pătrați. Diametrul icoane măsoară 12 metri, din care chipul are dimensiunea de 4.5 metri. (sursa*: basilica.ro*)

• Poliția din Cernăuți a pornit săptămâna aceasta o anchetă cu privire la **violenta agresare a mitropolitului Longhin Jar** în data de 22 ianuarie, în urma căreia mitropolitul a suferit o intervenție chirurgicală la ochi. El a declarat că cineva a bătut la ușa sa în miez de noapte și nu-și mai amintește nimic după ce a deschis. (sursa*: orthodoxchristian.com*)

Fresca Învierii de la mănăstirea Chora

• Președintele turc Erdogan a anunțat că **o a doua mănăstire ortodoxă din Istanbul va deveni moschee**. Este vorba de mănăstirea Chora, una dintre cele mai renumite și mai frumoase lăcașuri bizantine (*foto*), datând din sec. VI. În anul 2020, Sf. Sofia a fost transformată în moschee după zeci de ani de existență ca muzeu. (sursa*: orthodoxchristian.com*)

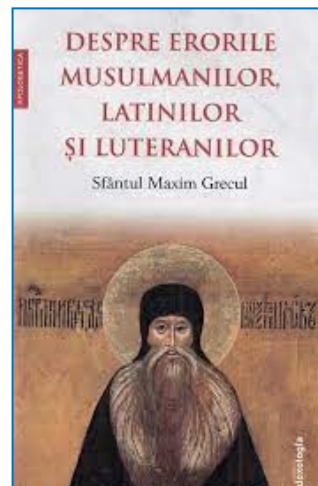
• Parohia românească „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Tokyo a deschis la finalul lunii trecute **primul cimitir ortodox din Japonia**, destinat exclusiv înhumării persoanelor de credință ortodoxă din această țară. Comunitatea își propune să aducă din România o biserică de lemn care să funcționeze drept capela cimitirului. (sursa*: basilica.ro*)

• O **biserică** din Larissa, Grecia a fost **vandalizată** duminică, înainte de Sf. Liturghie, de către un grup de homosexuali nemulțumiți de atitudinea Bisericii Ortodoxe față de legalizarea căsătoriilor gay. Pridvorul bisericii a fost profanat cu mesaje scrise cu vopsea cu spray. (sursa*: orthodoxchristian.com*)

LIBRĂRIA LOGOS ne recomandă

SF. MAXIM GRECUL
Despre erorile musulmanilor, latinilor și luteranilor

Sfântul Maxim Grecul (cca 1470 - 1556) a fost „ părintele teologiei ruse” (S. Runciman), cel mai important apologet al Bisericii Ortodoxe din veacul al XVI-lea, un călugăr erudit care a pătimit pentru iubirea sa față de monahismul ascetic, dragostea de săraci și dreptate socială. Născut din neam grec, educat în Italia unde a devenit faimos și respectat de magiștrii renascentiști pentru erudiția și abilitățile sale filologice, Sfântul Maxim Grecul a fost „primul intelectual din Rus'”, opera sa însumând peste 350 de lucrări. Volumul de față conține principalele sale scrieri în care combate învățătura lui Mahomed și dogmele eretice apusene.

Arhiva pdf a revistei: https://archive.org/search.php?query=Maximina+pentru+suflet&sort=-publicdate
Contact: revista.maximina@gmail.com sau la tel. 0734.194.372. Mulțumim tuturor pentru rugăciuni și ajutor!

MaxiMina

Foaie ortodoxă pentru suflet

Numărul 5 (CLVIII) 11 februarie 2024

Sfinții săptămânii

D 11 - Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților);
Sf. Sf. Mc. Vlasie; Sf. Împărăteasă Teodora, apărătoarea icoanelor; Aflarea moaștelor Sf. Prooroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul

L 12 - Sf. Ier. Meletie al Antiohiei; Sf. Cuv. Maria (zisă Marin); Sf. Mc. Hristea Grădinarul

Mărturisitorul: Pr. Iosif Trifa (1938)

M 13 - Sf. Apostoli Acvila și Priscila; Sf. Ier. Serafim (Sobolev), făcătorul de minuni din Sofia; Sf. Cuv. Martinian; Sf. Cuv. Simeon Nemania

Mi 14 - Sf. Cuv. Auxentie; Sf. Cuv. Maron; Sf. Cuv. Chiril-Constantin, luminătorul slavilor; Sf. Nou Mucenic Gheorghe Croitorul

J 15 - Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior; Sf. Cuv. Antim din Chios (duhovnicul Sf. Nichifor cel Lepros); Sf. Sf. Mc. Sigfrid, apostolul Suediei

V 16 - Sf. Mc. Pamfil, Valent și cei cu dânșii; Sf. Ier. Flavian al Constantinopolului; Sf. Ier. Macarie, apostol în Altai

Mărturisitorul Pr. Ioan Sabău (2009)

S 17 - Sf. Mare Mc. Teodor Tiron; Sf. Împărați Marcian și Pulheria; Sf. Cuv. Teodor cel Tăcut de la Lavra Peșterilor din Kiev; Sf. Mariamna, sora Sf. Ap. Filip

> **“ Iisus Mântuitorul este o mană dulce cu care trebuie să ne hrănim în fiecare zi, în fiecare clipă. Iisus Hristos este «pâinea cea vie care s-a pogorât din cer», este hrana cu care trebuie să ne hrănim zi de zi. Este singura noastră hrană pe care o avem în pustia acestei lumi.**
>
> **PR. IOSIF TRIFA**

Editorial

ÎMPREUNĂ NE MÂNTUIM

Preot Ștefan

Trebuie să prețuim fiecare Liturghie și fiecare zi de duminică, pentru că vremurile sunt cum sunt, nu rele, ci bune, căci ni le dă Dumnezeu așa, cu o vorbire mai aspră, ca să ne îndreptăm, să ne luminăm și să ne trezim. De prea multe ori omul nu pricepe de vorbă bună și atunci Dumnezeu trebuie să vorbească cu o vorbă mai aspră.

Iar dacă lucrurile se grăiesc așa de către Dumnezeu, ne rămâne și nouă să facem ceva, avem și noi niște **datorii de împlinit**.

Un prim lucru pe care trebuie să-l facem este **să ne uităm la Dumnezeu**, cu ochii țintă la poruncile Lui, la dragostea pe care trebuie s-o avem față de El, la cunoașterea în ceea ce privește credința noastră, aceasta fiind prima datorie și atenție a vederii noastre.

Al doilea este datoria de **a te vedea pe tine însuți**, cine, cum și cât ești, ce ai făcut, cu ce vii, care sunt neputințele și păcatele tale, care sunt răutățile tale necurățite, neîndreptate și neispășite.

Iar *al treilea lucru* este **să ne vedem unii pe alții**, să ne uităm bine în jurul nostru și în inima noastră, căci trebuie să ducem împreună vremurile care vin, exact ca într-o familie și mai mult decât atât, în care Părintele este Dumnezeul cel ceresc, frații noștri mai mari sunt Sfinții, iar noi unul cu altul suntem frați întru Hristos.

Dar într-o familie frații sunt diferiți între ei, și aceasta o înțeleg mai bine cei care au avut parte de frați, deoarece mulți dintre noi nu știu ce înseamnă să ai frați, pentru că trăim într-o lume a crimei, a uciderii de prunci. Totuși, chiar și așa ne putem imagina, și cei care suntem singuri la părinți, ce înseamnă să ai frați. Și precum sunt frații, unii sunt mai buni, alții mai slabi în hotărâri, în atitudini, în caracter sau în credință, dar trebuie să-i răbdăm, împăcându-ne cu ei și iubindu-i.

Cu atât mai mult trebuie **să avem o iubire desăvârșită**, din tot cugetul, din toată inima și sufletul, cu toată puterea, **față de cei care fac parte din această familie a Bisericii**. Iar iubirea pe care o datorăm fraților noștri din Biserică, nu este cea asemănătoare iubirii aproapelui - ca pe tine însuți -, ci după cum Mântuitorul ne dă poruncă: *„să vă iubiți unii pe alții așa cum Eu v-am iubit pe voi"*. Deci așa trebuie să trăim aici și să ne iubim unii pe alții în acest chip, noi, cei care ne hrănim din același Potir.

Trebuie să avem grijă să stăm împreună pe puntea acestei corăbii care merge la Dumnezeu, în Împărăția Cerului, și să ne uităm bine în jurul nostru, deoarece împreună ne-a rânduit Dumnezeu să fim. Acum mai mult decât oricând trebuie să renunțăm la a ne mai sminti și dezamăgi, la a mai fi supărați, la a-i mai înghionti pe frații noștri prin dezamăgiri referitoare la comportamentul lor față de noi. Ar trebui să ne gândim la felul în care ne comportăm noi, la ce am făcut cu viața noastră. Ar trebui să renunțăm la dezamăgire și la judecarea fraților pentru căderile și păcatele lor, și ar trebui să ne vedem păcatele noastre, să ne silim să le vedem, deoarece nici ceilalți care au venit înaintea noastră în biserică, nu au venit direct îngeri, ci au venit ca noi, cu păcate și neputințe, și nu au devenit sfinți peste noapte. Nu ar trebui să ne considerăm fără neputințe și răutăți, deoarece nu am terminat lupta cu păcatele noastre.

Să ne uităm unii la alții: aceștia suntem și așa trebuie să ne mântuim. Și *vom răspunde pentru faptul că nu stăm cum trebuie în unirea dintre frați,* vom răspunde pentru cei care sunt mai slabi dintre noi sau cei care sunt la început, și se smintesc, pier și cad, depărtându-se de biserică pentru răutatea noastră, pentru așezarea noastră incorectă pe calea duhovnicească. Trebuie să ne silim în toate chipurile să arătăm dragoste unii față de alții. Nu trebuie să așteptăm până vom simți aceasta, căci niciodată nu vom putea fi desăvârșiți în dragoste față de toți, ci să ne silim să arătăm dragoste față de toți, chiar dacă față de unii simțim antipatie, nemulțumire, nepotrivire sau respingere.

Dacă nu ne vom ține tari, ne va fi foarte greu, nu vom rezista vremurilor aspre ce vor veni, aspre însă bune de mântuit. Să ne silim să urmăm această cale, să arătăm dragoste, mai mult decât cuvinte, și să ne întrebăm mereu ce anume mai putem face ca să le fie bine fraților noștri, și așa, indiferent cât de mare ar fi furtuna care urmează să ne cuprindă, o vom trece cu ajutorul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru rugăciunile Maicii Domnului și ale tuturor Sfinților. Amin!

Interviul săptămânii

Domnul toate le face prin gândul bun

Interviu cu Marinela asistenta

Sunteți una dintre asistentele obștii noastre. Vi-ați dorit dintotdeauna să îngrijești bolnavi?

Da, întotdeauna am vrut să ajut.

Ce înseamnă în plus să fii asistent creștin?

Este mult mai mult decât o meserie. Este locul unde rodesc talanții, momentul în care ești în legătură directă cu sfinții, Maica Domnului și Mântuitorul, atunci când știința este depășită.

Nu știu câți frați din biserică nu vi-au cerut ajutorul, de cele mai multe ori când ați vrea să stați liniștită la slujbe... Cum reușiți să rămâneți calmă în astfel de situații și să nu vă fie greu?

Duhovnicul mi-a zis un cuvânt de la Dumnezeu: **să mă asemuiesc Mântuitorului**. Dacă cer Domnului ajutor când am nevoie, fără să mă gândesc că El stă răstignit pentru păcatele mele și mă ajuta negreșit, atunci când mi se cere ajutorul cum aș putea zice că nu vreau? Gândul pozitiv a fost mereu cu mine. Cred că îngerul meu păzitor are mare putere în mintea mea. Domnul m-a înzestrat cu o fire vulcanică și energică, mi-a dat iubire și compasiune față de cei în suferință. Acesta cred că ar fi răspunsul potrivit. Domnul toate le face prin gândul bun.

Ați văzut multe minuni ca asistentă? Dar întoarceri la credință?

Domnul nu lasă nicio zi să treacă fără o minune, măcar. Pot spune că am văzut nenumărate. Pe patul de suferință, când omul are pe cineva lângă el, care să îi mângâie durerea, mulțumește lui Dumnezeu și se întoarce negreșit!

Sunt foarte mulți Sfinți Doctori fără de arginți. Care dintre ei vă este cel mai apropiat și de ce?

Ca Sfânt Doctor fără de arginți aș putea spune că am evlavie la Sfântul Luca al Crimeii. A fost asistent, s-a străduit din greu să ajungă medic și nu și-a părăsit credința oricât îi era de greu. Știm cu toții minunea cu icoana Preacuratei. Cu toate acestea, în funcție de caz, de evlavia bolnavului strig și la alți sfinți. Dacă nu e prea mult de cuprins la acest răspuns, Sfântul Mina e mereu alături de mine.

Vă rugăm să spuneți un cuvânt în încheiere pentru frați.

Iertați și pomeniți să nu văd iadul!

Versuri

Știu, fără ca să pricep

Vasile Voiculescu

Știu, fără ca s-o pricep, Treimea
Și pe Ea viața îmi așez,
Cum îmi cred, cu toată adâncimea,
Inima, pe care nu mi-o văz:

Tainica, neistovita ei lucrare
Într-o rană mi s-a-mpărtășit:
Rodnicul de viață fără încetare
Sânge, în trei fețe, dar nedespărțit...

Psihoterapie ortodoxă

DEPRESIA

Ierom. Pantelimon de la Oașa

O lume atinsă de depresie e *o lume lipsită de bucurie și dragoste*. E o lume alienată și însingurată, o lume urâtă, care și-a pierdut reperele, în care s-a pierdut dimensiunea verticală și în care omul se desfășoară numai pe orizontala existenței, într-o diversitate infinită și goală. E o lume care nu mai are nimic de spus. *O lume goală de Dumnezeu*, în care bucuria e confundată adesea cu plăcerea. Or, **bucuria adevărată** ține de resorturi mult mai profunde, **e împlinirea deplină a rostului tău ca om** și e strâns legată de înaintarea în viața spirituală. Depresia apare atunci când oamenii nu-și înțeleg destinul, menirea lor pe acest pământ.

Singurul sens al vieții e mântuirea. Doar că oamenii cred adesea că mântuirea e ceva ce ni se dă în urma unui verdict final, dacă am făcut niște fapte bune. Mântuirea e fericirea, e raiul. Raiul nu e un loc. Raiul e starea de relație cu Dumnezeu, care se trăiește încă de aici, de pe pământ. E greu să iubești o idee. De aceea Dumnezeu S-a făcut om, ca să ne învețe că Îl putem iubi, iubindu-i pe cei de lângă noi. Mântuirea e dinamica acestei relații de iubire, cu toate suișurile și coborâșurile ei. *Nimeni nu se poate împlini în afara iubirii, în afara unei relații.* Oamenii uită că Dumnezeu nu este singur, Dumnezeu este o relație (o Treime), iar noi suntem făcuți după asemănarea Lui. Bucuria se cere împărtășită, nu se trăiește în singurătate. De aceea se spune că cea mai mare fericire e să iubești și să fii iubit.

Sunt mulți cei care vin să-și găsească liniștea la mânăstire, dar asta nu înseamnă că își deschid sufletul foarte ușor. Îi recunoști după chip. Un om nefericit e un om fără strălucire în privire. E apăsat, gârbovit, întunecat și agresiv, adesea. **Când e nemulțumit de el însuși, omul e agresiv**. E ca o fiară rănită, care suferă, e periculoasă și nu te lasă s-o ajuți. Dar de cele mai multe ori, în spatele violenței se ascunde nu răutate, ci suferință.

Iubirea e singura scăpare. Am întâlnit oameni care și-au depășit stări vecine cu patologia. Nu erau împăcați, fiindcă nu puteau să ierte, iar starea aceea de neiertare îi măcina, îi deconstruia lăuntric. Când au reușit să ierte, să se împace, să-i primească pe cei care le-au greșit în inima lor, și-au revenit spectaculos. Trebuie doar să ai răbdare. Numai intrarea într-o relație de iubire cu ceilalți poate să astâmpere setea omului. Când omul găsește odihnă într-o relație, își revine. Dar pentru asta trebuie să scape de obsesia sinelui.

În spatele multor căutări ale omului se ascunde, de fapt, nevoia lui de divinitate. Oamenii tânjesc după starea de Dumnezeu. Suferă din cauza neputinței lor, simt că ar putea fi mai mult decât sunt. Dar acest mult mai mult îl transferă în afara lor, în loc să-l acumuleze interior. Tind *să aibă* în loc *să devină*. Tind să stăpânească, în loc să dăruiască. Orientată greșit, spre valorile lumii acesteia, tânjirea aceasta începe să se amestece cu **frustrarea**, fiindcă lucrurile finite nu pot satisface sufletul.

Premisa că ar trebui să fim fericiți în fiecare clipă a vieții noastre e fundamental greșită și produce foarte multă frustrare, pentru că oamenii intră în competiție cu un model ireal, utopic. Viața nu e o fericire continuă, cum nu e nici efort continuu. *Viața e o împletire de strădanie și bucurie*, iar bucuria vine adesea ca răsplată pentru efort, vine din împlinirea unei datorii, a unei sarcini, din felul în care-ți lucrezi talanții ce ți s-au dat. E fundamental să nu-ți dorești ceea ce nu se poate, să te bucuri de ceea ce ai, și de cele bune, și de cele rele, să găsești un sens în tot ceea ce ți se întâmplă. Să încarci de semnificație fiecare încercare a vieții tale.

Ca să ieșim din starea de depresie, trebuie să ieșim în primul rând din noi, să ne curățăm ochii și să vedem în celălalt chipul lui Dumnezeu. Să trecem de negativele lui (căci negativele nu țin de profunzimea ființei, ci sunt un accident în ființa lui) și să privim mai adânc. Când iubești pe cineva, ești ca un scafandru care pătrunde în adâncul oceanelor și scoate la suprafață comorile. *Când iubești pe cineva îl inspiri, activezi în el puteri de care habar nu avea că le are.* Forțe care zac latent în adâncul oceanului.

Ce le face unora viața foarte grea nu e faptul că viața e foarte grea în sine, ci faptul că ei nu sunt dispuși să vadă și partea luminoasă a greului din viață. De aceea este fundamental *să găsești sensul fiecărei încercări sau suferințe de care te lovești.* Dacă o umpli de sens, îți găsești puterea și seninătatea de a merge mai departe cu fruntea sus. Dacă nu-i găsești un sens, ea ajunge să te dărâme.

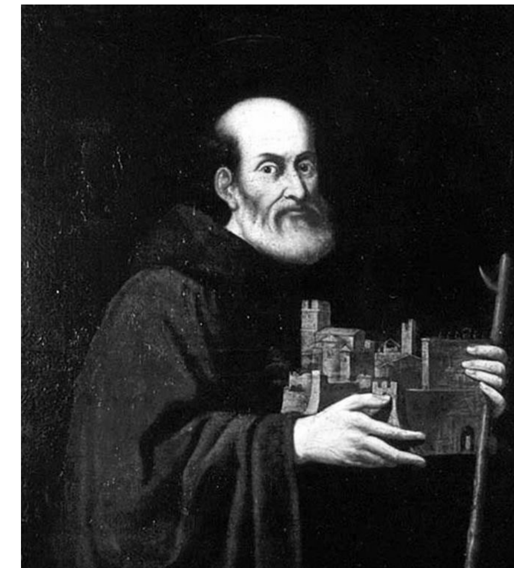
Oamenii lui Dumnezeu

SF. ECHITIE
stăpân peste patimi

Cuviosul Echitie a fost egumenul unei mănăstiri din ținutul Valeriei (Italia), în secolul al VI-lea, fiind cinstit de toți pentru viața lui cea îmbunătățită. În tinerețe el avusese multă supărare de le trup, de aceea se și nevoia rugându-se și cerând necontenit de la Dumnezeu ușurare supărărilor trupești. Într-o noapte, un înger stând înaintea lui, i s-a părut ca și când l-ar fi scopit (castrat) și toată pornirea trupului din toate mădularele a tăiat-o. Deci, din ceasul acela, atât s-a izbăvit de supărarea aceea, încât i se părea că este fără de trup. Apoi întărindu-se cu ajutorul lui Dumnezeu, cel ce era mai înainte întâistătător bărbaților, a început mai apoi a fi și femeilor povățuitor.

Fericitul acesta luase de la Domnul și putere asupra diavolilor. Căci, în-tr-o zi o călugăriță, intrând în grădină și văzând o lăptucă, a poftit-o și a mâncat-o fără să își facă Sfânta Cruce. Și îndată s-a îndrăcit și a căzut la pământ. Și fiind înștiințat Echitie, a venit în grădină și îndată diavolul a început să strice din lăuntrul femeii: „Eu ce am făcut, eu ce am făcut? Ședeam deasupra lăptucii și venind aceasta m-a mâncat!”. Iar Cuviosul cu urgie l-a certat și îndată a ieșit.

Din preaplinul dragostei sale de Dumnezeu și de oameni, Cuviosul, fără a avea vrednicie preoțească, umbla din loc în loc și propovăduia cuvântul lui Dumnezeu. Și a fost întrebat: „Neavând vrednicie preoțească, cum îndrăznești să înveți?”. Căci în vremea aceea, papa dăduse doar preoților dreptul de a propovădui. Sfântul a răspuns: *„Și eu mă minunez de aceasta, dar cum și de unde am luat învoire de a propovădui îți voi arăta acum. Într-o noapte, prin vedenie, a venit la mine un tânăr foarte frumos și a pus pe limba mea un instrument medical și mi-a zis: Iată pun în gura ta cuvintele mele. Du-te să propovăduiești. Deci din ziua*

aceea, și de aș voi nu pot să tac. Dumnezeu m-a silit la acest lucru.”

Vestea învățăturilor lui a ajuns până la Roma. Și patriarhul a poruncit unui cleric să îl aducă la Roma pe Echitie. Venind trimisul la cuviosul părinte, i-a spus că patriarhul dorește să îl vadă. Iar ascultătorul Echitie, chemându-i pe frați, le-a cerut ca în acel ceas să pregătească dobitoacele pentru drum. Iar trimisul i-a zis: „Sunt ostenit, părinte, și nu pot să purced astăzi la drum!”. „Mă mâhnești, fiule, că de nu vom purcede astăzi, mâine este cu neputință a ne duce!”, a răspuns cuviosul, având el și darul înainte-vederii. Dar silit fiind de trimis, au rămas acolo în noaptea aceea. Iar a doua zi dimineața a venit un mesager cu scrisoare, ca nu cumva să îndrăznească a-l urni din mănăstirea sa pe robul lui Dumnezeu, căci în noaptea aceea patriarhul a fost certat prin vedenie pentru îndrăzneala de a trimite să fie adus omul lui Dumnezeu. Și mergând trimisul la sfânt, i-a zis : „Te roagă părintele nostru, patriarhul, să nu te ostenești a merge,” iar el a răspuns: „Nu ți-am spus că dacă nu vom purcede la drum îndată, mai mult nu vom merge?”.

Cuviosul Echitie a fost făcător de minuni și după adormirea sa. Se spune că trupul lui a fost îngropat în lăcașul Sfântului Mucenic Laurențiu. Iar un lucrător de pământ a pus deasupra mormântului o ladă cu grâu. Atunci deodată s-a făcut cutremur din cer și dintre toate lăzile care erau acolo, numai lada ce era pusă deasupra mormântului sfântului a fost aruncată la o parte, fără a pătimi vreo vătămare, ci doar ca să se cunoască tuturor cinstea de care s-a învrednicit Cuviosul Echitie. Iar când au venit longobarzii în acele locuri, un călugăr de la mănăstirea cuviosului a mers la mormântul său. Longobarzii au intrat în biserică, prinzându-i pe călugări și ducându-i să-i omoare. Iar unul dintre călugări, a strigat zicând: „O, Sfinte Echitie, de ce nu ne ajuți?” . Și îndată duhul cel necurat a intrat în longobarzii care erau în biserică și îi chinuiau pe călugări și toți, căzând la pământ, s-au îndrăcit. Iar când au aflat longobarzii de afară, s-au înfricoșat și nu au îndrăznit să mai intre în acel loc sfânt. Atunci Sfântul i-a ajutat pe ucenicii lui, iar mai apoi i-a ajutat pe toți cei care i-au cerut ajutorul. Este prăznuit pe 11 august.

Să avem rugăciunile lui!

I.-G.

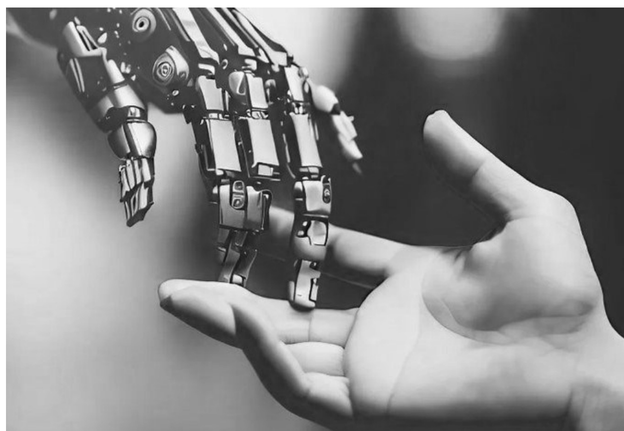
Știință și credință

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ, bomba nucleară a secolului XXI ?

În cartea lui George Orwell, „1984”, manipularea oamenilor nu se realiza doar prin frică, printr-o atentă supraveghere, ci și prin modificarea sau ștergerea adevăratei istorii. Când încă internetul nu exista, poate mulți și-au pus întrebarea cum ar fi posibil să schimbi zilnic toate informațiile din presă, în funcție de ceea ce se dictează de sus.

Iată că azi este în plină expansiune noua invenție a secolului 21, arma letală, bomba nucleară ce va ajuta sau va distruge omenirea: inteligența artificială.

A apărut zilele acestea o știre care pare a fi începutul unei noi istorii: trei studenți au câștigat un premiu de 700.000 de dolari, după ce au reușit, *cu ajutorul inteligenței artificiale*, să descifreze textul inscripționat pe unul dintre miile de suluri antice de papirus îngropate după erupția vulcanului Vezuviu, la anul 79.

Se pare că a trecut definitiv vremea lui Champollion... Inteligența artificială tot mai performantă va dezvălui tot trecutul rămas pe pergamente și pietre funerare. Dar oare acei studenți au simțit emoția lui Champollion după luni și luni de eforturi personale, iar nu ale unui device-ul, ca să vorbim în limba actuală?...

Întorcându-ne la imaginile apocaliptice ale lui Orwell, anul trecut, la Iași, a avut loc un simpozion teologic unde s-au adus în discuție și problemele cu care se confruntă lumea acum, printre care inteligența artificială. Prof. univ. dr. ing. Ștefan Trăușan-Matu, unul dintre cei mai buni cunoscători români ai domeniului AI, un om credincios, foarte apropiat de Biserică, a explicat că ideea de inteligență artificială nu este nouă, datează de prin anii '50 și are rădăcini mult mai vechi, în dorința de secole de a găsi *un calcul care să deducă „toate adevărurile din lume”*. Profesorul a mai spus că sistemul ChatGPT seamănă cu dresarea sau antrenarea unui câine. Pericolul vine de la cel ce deține controlul asupra acestor sisteme, la fel ca la energia atomică. Adică, exact ca în romanul „1984”: cine deține ChatGPT poate pune în el orice informații dorește și se pot schimba oricând definitiv. Pe de altă parte, profesorul a spus că IA este limitată, iar una dintre problemele sale clasice este lipsa creativității, „ea pune cap la cap niște texte, dar nu creează ceva nou”.

Prezent la aceste discuții, arhid. Sorin Mihalache vorbea despre cât bine și cât rău aduce IA: *Există un computer – Brain interface – care îi ajută pe oameni să își recupereze mișcarea după ce au fost afectați de un accident vascular cerebral (...) Acesta este un dezastru dacă îl gândim în industria Computer games. Tehnologia a fost luată, evident, și introdusă pe piață ca tehnologie de univers ludic, de divertisment și asta face foarte multe lucruri rele.*

Așadar, o nouă provocare pentru omenire, de data aceasta la nivelul dezvoltării tehnicii: **vom trăi sau nu într-o realitate virtuală, creată după cum dorim, folosind pervertit inteligența artificială?**

Dacă fisiunea nucleară a fost considerată în secolul trecut cea mai importantă descoperire care va aduce surse uriașe de energie omenirii, în 1945 japonezii au trăit pe pielea lor efectele acestei descoperiri, la Hiroshima și Nagasaki.

Care va fi Hiroshima inteligenței artificiale?

Părintele Iulian de la Prodromu, la cei 93 de ani ai săi, vorbește despre aceasta cu limpezimea Duhului: *Măi, uite ce-i: diavolul vrea cu orice chip să intre-n om. Iar dacă nu poate – din cauza Duhului Sfânt primit la botez – atuncea îi atacă mintea cu asta... cu „inteligența artificială”. Așa vine diavolul totdeauna, ajutând omul. Și așa intră în mintea lui și-l duce la pieire. Am auzit și eu că unii vor ca oamenii să-și descarce toate amintirile, gândurile și cunoștințele pe niște computere. Cred că în felul ăsta pot fi manipulați foarte ușor – deși ei spun că o fac pentru binele nostru. Ș-ai să vezi c-o să-ți trebuiască îndată niște implanturi, pentru că mintea ta n-are să mai facă față inteligenței ăsteia diavolești. Ai să vezi că va veni vremea când o să îmbrățișezi o nălucă de peste ocean și n-o să-ți mai trebuiască nevasta ta. Trebuie mare grijă... De nu te va păzi Domnul, în zadar o să fie toată grija ta.* ***Rugăciune: „Rugați-vă neîncetat”.***

Minuni

SF. IOAN MAXIMOVICI a mai făcut o minune !

Misiunea Ortodoxă din Uganda a avut drept ocrotitor de la bun început pe Sf. Ioan Maximovici, întrucât cei care lucrează acolo au pornit din America, unde Sfântul este mult iubit de ortodocși. Planurile sunt multe pentru Uganda, căci cuvântul lui Dumnezeu pătrunde tot mai puternic în inimile localnicilor. Ca atare, păr. Siluan Brown, coordonatorul Misiunii Ortodoxe, căuta de ceva vreme un teren potrivit pentru a construi un centru misionar ortodox, care să aibă biserică și școală în primul rând.

În luna ianuarie a acestui an, a vizitat mai multe proprietăți, însă cu inima strânsă, căci Misiunea nu dispunea de bani. Păr. Siluan știa doar că trebuie să înceapă cumva.

Ajungând la una dintre cele mai frumoase locații și generoase ca așezare și suprafață, păr. Siluan a început să se roage în mintea sa:

Sfinte Ioan Maximovici, dacă este de folos ca Misiunea să ridice aici un centru prin care să ajungă cuvântul lui Dumnezeu la cât mai mulți oameni, te rog ajută-ne! Te rog ajută-ne!

În același timp, în America, un om de afaceri ortodox a simțit o chemare puternică de a ajuta pe misionarii din Africa, fără să fi avut vreo legătură anterioară cu aceștia. A fost gândul care i s-a dat, însă omul nu știa nimic despre misiunea din Africa. Gândul a stăruit, așa că afaceristul a început să caute pe google informații despre misiunea din Africa.

În curând a descoperit că Biserica Ortodoxă din America trimisese misionari acolo, care erau conduși de păr. Siluan Brown și organizați într-o misiune. Pe internet a găsit informațiile de contact și nu a mai zăbovit. La mesajul său a răspuns rapid una dintre femeile care ajutau din SUA acea misiune și l-a pus în legătură, prin whatsapp, cu păr. Siluan.

Astfel că, la 15 minute de când acesta a strigat către Sf. Ioan Maximovici, afaceristul ortodox vorbea cu el la telefon, întrebându-l cum poate să-i ajute, căci acesta este gândul ce i s-a dat cu mare putere.

Păr. Siluan i-a spus despre nevoia de a avea un teren pe care să se ridice clădirile misiunii și de faptul că el chiar atunci vizitează câteva proprietăți. Atunci, afaceristul i-a spus că îi va trimite imediat un avans consistent, pentru a cumpăra cel mai potrivit teren.

Iar după ce păr. Siluan a ales terenul, afaceristul i-a spus că va plăti majoritatea banilor, astfel că azi Misiunea Ortodoxă are un loc unde va putea construi o biserică și o școală, pentru mijlocirea imediată a Sfântului Ioan Maximovici!